

1. Bereishis 8: 1- 12

א וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים, אֶת-נֹחַ, וְאֶת
כָּל-הַחַיָּה וְאֶת-כָּל-הַבְּהֵמָה,
אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתִּיבָה; וַיַּעֲבֵר
אֱלֹהִים רוּחַ עַל-הָאָרֶץ, וַיִּשְׁכּוּ
הַמַּיִם.

1 And God remembered Noah, and every living thing, and all the cattle that were with him in the ark; and God made a wind to pass over the earth, and the waters assuaged;

ב וַיִּסְכְּרוּ מַעְיֵנֹת תְּהוֹם,
וְאַרְבַּת הַשָּׁמַיִם; וַיִּכָּלֵא הַגֶּשֶׁם,
מִן-הַשָּׁמַיִם.

2 the fountains also of the deep and the windows of heaven were stopped, and the rain from heaven was restrained.

ג וַיָּשֻׁבוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ,
הָלוֹךְ וָשׁוּב; וַיִּחְסְרוּ הַמַּיִם--
מִקְצֵה, חֲמִשִּׁים וּמֵאָה יוֹם.

3 And the waters returned from off the earth continually; and after the end of a hundred and fifty days the waters decreased.

ד וַתָּנַח הַתִּיבָה בַּחֹדֶשׁ
הַשְּׁבִיעִי, בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם
לַחֹדֶשׁ, עַל, הָרֵי אָרָרָט.

4 And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat.

ה וְהַמַּיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וָחֲסוֹר,
עַד, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי; בְּעֲשִׂירִי
בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ, נִרְאוּ רָאשֵׁי
הַהָרִים.

5 And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen.

ו וַיְהִי, מִקֵּץ אַרְבָּעִים יוֹם;
וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֶת-חִלּוֹן הַתִּיבָה
אֲשֶׁר עָשָׂה.

6 And it came to pass at the end of forty days, that Noah opened the window of the ark which he had made.

ז וַיִּשְׁלַח, אֶת-הָעֹרֵב; וַיֵּצֵא יְצוּא
וָשׁוּב, עַד-יִבְשֹׁת הַמַּיִם מֵעַל
הָאָרֶץ.

7 And he sent forth a raven, and it went forth to and fro, until the waters were dried up from off the earth.

ח וַיִּשְׁלַח אֶת-הַיּוֹנָה, מֵאֲתוֹ--
לִרְאוֹת הַקָּלוּ הַמַּיִם, מֵעַל פְּנֵי
הָאֲדָמָה.

8 And he sent forth a dove from him, to see if the waters were abated from off the face of the ground.

ט וְלֹא-מָצְאָה הַיּוֹנָה מָנוּחַ
לְכַף-רַגְלָהּ, וַתָּשָׁב אֵלָיו אֶל-
הַתֵּבָה--כִּי-מַיִם, עַל-פְּנֵי כָל-
הָאָרֶץ; וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקְחָהּ, וַיָּבִיא
אֹתָהּ אֵלָיו אֶל-הַתֵּבָה.

9 But the dove found no rest for the sole of her foot, and she returned unto him to the ark, for the waters were on the face of the whole earth; and he put forth his hand, and took her, and brought her in unto him into the ark.

י וַיֵּחָל עוֹד, שִׁבְעַת יָמִים
אַחֲרֵיהֶם; וַיִּסָּף שַׁלַּח אֶת-הַיּוֹנָה,
מִן-הַתֵּבָה.

10 And he stayed yet other seven days; and again he sent forth the dove out of the ark.

יא וַתָּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לָעֵת
עֶרֶב, וְהָיָה עָלֶיהָ-זֵית טָרֵף
בִּפְיָהּ; וַיַּדַּע נֹחַ, כִּי-קָלוּ הַמַּיִם
מֵעַל הָאָרֶץ.

11 And the dove came in to him at eventide; and lo in her mouth an olive-leaf freshly plucked; so Noah knew that the waters were abated from off the earth.

יב וַיֵּחָל עוֹד, שִׁבְעַת יָמִים
אַחֲרֵיהֶם; וַיִּשְׁלַח, אֶת-הַיּוֹנָה,
וְלֹא-יָסָפָה שׁוּב-אֵלָיו, עוֹד.

12 And he stayed yet other seven days; and sent forth the dove; and she returned not again unto him any more.

2. Chizkuni Bereishis 8:7

וישלח את הערב לפי שדרכו לאכול נבלות ואם קלו המים ימצא מתי מבול מושלכים על פני שפת המים.

the reason Noah chose one of the impure birds for this mission, [although he could have chosen a pigeon of which he had seven pairs, Ed.] was that since that bird feeds on carcasses, the chances that it would find something to eat were far

greater than if he had sent a pigeon which is more circumspect in what it chooses as its food.

3. Netziv Bereishis 8:7

את העורב. יש להתבונן למה שלח שני עופות הללו דוקא עורב ויונה. והלא יש הרבה עופות שפורחים טוב יותר מהם. ותו מאין הי' רשות לנח להוציאם מן התבה לפני זמן היציאה לכולם. ע"כ היה נראה לפי הפשט דעורב ויונה הללו לא היו מן הזוגות שנכנסו להחיות זרע בדבר ה'. אלא בשביל שהי' נח לפני מי המבול כאחד מן השרים שמנהגם הי' גם אז לגדל עורבים ויונים.

4. Or HaChaim Bereishis 8:7

וישלח את העורב וגו'. צריך לדעת למה שלחו. ואם לראות הקלו המים היה לו לומר הכתוב הקלו המים כמו שאמר בשליחות היונה. ואם לא הוצרך לומר למה הוצרך לומר בשליחות היונה. עוד מה היא כוונת אומרו יצא ושוב עד יבושת וגו' אם הכוונה היא שלא מצא לנוח חוצה והיה חוזר חלילה אם כן למה הוצרך נח לשלוח היונה ולא היה לו העורב לאות ולמופת שעדיין לא קלו המים. עוד מה היא כוונתו בהודעת עד יבושת. עוד למה הוצרך לצאת עד יבושת כיון שיצתה היונה בה היה מספיק לדעת. עוד למה לא אמר הכתוב וישלח ידו ויקחה כאמור ביונה:

אכן כוונת הכתוב הוא על פי מאמר רז"ל (סנהדרין קח:) כי העורב שמש בתיבה, וידע בו נח ולזה כשפתח חלון התיבה גרש העורב מהתיבה תיכף ומיד והוא אומרו וישלח את העורב ולא הזכיר לראות הקלו המים כמו שאמר אחר כך בשליחות היונה, והוא העורב היה יוצא ושוב פירוש נח מגרשו והוא חוזר ונשאר בדרך זה עד יבושת המים. ולענין שליחות לראות הקלו שלח היונה והוא אומרו וישלח את היונה מאתו פירוש בשליחות לו לראות הקלו המים, ודבר זה לא יכול לידענו מהעורב להיות שהיה מגרש ולא בשליחות, מה שאין כן היונה שהלכה בשליחות והשיבה אותו כי לא מצאה מנוח לכף רגלה, ותכף שלח ידו ולקחה והביאה אל התיבה כאמרו וישלח ידו ויקחה ויביאה אליו אל התיבה

Why did Noah sent away the raven? If it was to examine if the waters had receded sufficiently, why does the Torah not mention this? If the Torah assumed that we could figure this out for ourselves, why did the Torah mention the reason for Noah sending out the dove? What exactly is the meaning of: "it went to and fro until the water on the earth dried out?" If the meaning is that the raven could not find a place to rest outside the ark and that therefore it kept re-entering the ark and leaving anew, why was there a need to send out a dove altogether? Did

not the raven's behavior indicate that the waters had not yet eased sufficiently? What exactly does the Torah mean by the words **עַד יִבָּשׁוּ הַמַּיִם**? Furthermore, did Noah not have sufficient information once he sent out the dove? Why does the Torah not mention that Noah extended his hand to bring the raven back, just as it does in connection with the dove in verse 9?

The entire verse must be understood in light of the aggadah (Sanhedrin 108) that the raven mated while in the ark and that Noah knew about it. This is why he expelled the raven from the ark as soon as he opened its window. This is why the Torah does not mention that the raven was dispatched in order to examine the extent to which the waters had receded. The raven was forced to remain outside the ark though it tried to return to it. This situation continued until the waters on the earth had dried out. When Noah wanted to know how far the waters had receded he sent out the dove. He had not been able to find this out from the raven which he had expelled. The dove was willing to undertake the mission of relaying information to Noah.

5. Bereishis Rabba 33:5

וַיִּשְׁלַח אֶת הָעֹרֵב, הָדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים קה, כח): שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ. וַיֵּצֵא יֵצֵא וְשׁוּב, רַבִּי יוֹדֵן בְּשֵׁם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן רַבִּי סִימּוֹן הַתַּחֲוִיל מְשִׁיבוֹ תְּשׁוּבוֹת, אָמַר לוֹ מְכַל בְּהֵמָה חַיָּה וְעוֹף שָׁיִשׁ כָּאֵן אֵין אֶתָּה מְשַׁלַּח אֶלָּא לִי, אָמַר לוֹ מַה צָרְךָ לְעוֹלָם בָּךְ, לֹא לֶאֱכִילָהּ וְלֹא לְקַרְבָּן

6. Sanhedrin 108b

בראשית ח, ז) וישלח את העורב אמר ר"ל תשובה ניצחת השיבו עורב לנח אמר לו רבך (שונאני ואתה שנאתני רבך שונאני מן הטהורין שבעה מן הטמאים שנים ואתה שנאתני שאתה מניח ממין שבעה ושולח ממין שנים אם פוגע בי שר חמה או שר צנה לא נמצא עולם חסר בריה אחת או שמא לאשתי אתה צריך

With regard to the verse: "And he sent forth the raven, which went forth to and fro, until the waters were dried up from the earth" (Genesis 8:7), Reish Lakish says: The raven provided a convincing response to Noah; when it did not wish to leave the ark the raven said to him: Your Master, God, hates me, and you hate me. Your Master hates me, as He commanded to take from the kosher species seven and from the non-kosher species two. And you hate me, as you disregard

those from the species of seven, i.e., the kosher birds, and instead dispatch one from the species of two, i.e., the non-kosher birds. If the angel of heat or the angel of cold harms me and kills me, will the world not be lacking one species of creature, as there was only one pair of ravens? Or perhaps you are sending me because it is my wife that you need, in order to engage in intercourse with her.

אמר לו רשע במותר לי נאסר לי בנאסר לי לא כ"ש

Noah said to the raven: Wicked one! If with the woman who is generally permitted to me, my wife, intercourse is forbidden to me, then with regard to domesticated and undomesticated animals, which are generally forbidden to me, is it not all the more so the case that they are forbidden to me?

ת"ר שלשה שמשו בתיבה וכולם לקו כלב ועורב וחם כלב נקשר עורב רק חם לקה בעורו

The Sages taught: Three violated that directive and engaged in intercourse while in the ark, and all of them were punished for doing so. They are: The dog, and the raven, and Ham, son of Noah. The dog was punished in that it is bound; the raven was punished in that it spits, and Ham was afflicted in that his skin turned black.

7. Tehillim 147:9

נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו:

who gives the beasts their food, to the raven's brood what they cry for.

Rashi: פירשו רבותינו שהוא אכזרי על בניו והקב"ה מרחם עליהם ומזמין להם לבני עורב. יתושין מתוך צואתם ונכנסין לתוך פיהם:

Our Sages explained that he [the raven] is cruel to his offspring, and the Holy One, blessed be He, has pity on them and prepares for them gnats from their excrement, which enter their mouths.

8. "The Raven" Edgar Allen Poe

Fancy unto fancy, thinking what this ominous bird of yore—

What this grim, ungainly, ghastly, gaunt, and ominous bird of yore

“Prophet!” said I, “thing of evil!—prophet still, if bird or devil!

And his eyes have all the seeming of a demon’s that is dreaming,

9. Bereishis Rabba 33:5

רַבִּי בִּרְכִיָּה בִּשְׁם רַבִּי אֲבָא בַר כַּהֲנָא אָמַר, אָמַר לֹו הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קִבְּלוּ, שְׁעָתִיד הָעוֹלָם לְהִצְטַרֵּךְ לוֹ, אָמַר לֹו אֵימַתִּי, אָמַר לֹו עַד יִבְשֶׁת הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, עָתִיד צְדִיק אֶחָד לַעֲמֹד וּלְיַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם, וְאֲנִי מִצְרִיכּוֹ לֹו, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (מלכים א יז, ו): וְהָעֲרָבִים מִבָּאִים לֹו לֶחֶם וּבָשָׂר בִּבְקָר וּלְחֶם וּבָשָׂר בְּעֶרֶב

10. Yona 1:1-4

א וַיְהִי, דְּבַר-יְהוָה, אֶל-יוֹנָה בֶן-אֲמֵתַי, לֵאמֹר. **1** Now the word of the LORD came unto Jonah the son of Amittai, saying:

ב קוּם לֶךְ אֶל-נִינְוָה, הָעִיר הַגְּדוֹלָה--וּקְרָא עָלֶיהָ: כִּי-עָלְתָה רָעָתָם, לִפְנֵי. **2** 'Arise, go to Nineveh, that great city, and proclaim against it; for their wickedness is come up before Me.'

ג וַיָּקָם יוֹנָה לִבְרוֹחַ תַּרְשִׁישָׁה, מִלִּפְנֵי יְהוָה; וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמָּצָא אֲנִיָּה בָאָה תַרְשִׁישׁ, וַיִּתֵּן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא עִמָּהֶם תַרְשִׁישָׁה, מִלִּפְנֵי יְהוָה. **3** But Jonah rose up to flee unto Tarshish from the presence of the LORD; and he went down to Joppa, and found a ship going to Tarshish; so he paid the fare thereof, and went down into it, to go with them unto Tarshish, from the presence of the LORD.

ד וַיְהוָה, הִטִּיל רוּחַ-גְּדוֹלָה אֶל-הַיָּם, וַיְהִי סֶעַר-גָּדוֹל, בָּיָם; וְהָאֲנִיָּה, חֲשֹׁבָה לְהִשָּׁבֵר. **4** But the LORD hurled a great wind into the sea, and there was a mighty tempest in the sea, so that the ship was like to be broken.

4: 1-3

א וַיִּרַע אֶל-יוֹנָה, רָעָה גְדוֹלָה; וַיַּחַר, לוֹ. **1** But it displeased Jonah exceedingly, and he was angry.

ב וַיִּתְפַּלֵּל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר, אָנָּה יְהוָה הֲלוֹא-זֶה דִּבַּרְי עַד-הַיּוֹתֵי עַל-אַדְמָתִי--עַל-כֵּן קִדַּמְתִּי, לִבְרַח תִּרְשִׁישָׁה: כִּי יִדְעָתִי, כִּי אַתָּה אֵל-חַנּוּן וְרַחוּם, אָרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד, וְנָחָם עַל-הָרָעָה.

2 And he prayed unto the LORD, and said: 'I pray Thee, O LORD, was not this my saying, when I was yet in mine own country? Therefore I fled beforehand unto Tarshish; for I knew that Thou art a gracious God, and compassionate, long-suffering, and abundant in mercy, and repentest Thee of the evil.'

ג וְעַתָּה יְהוָה, קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי מִמֶּנִּי: כִּי טוֹב מוֹתִי, מִחַיִּי. {ס}

3 Therefore now, O LORD, take, I beseech Thee, my life from me; for it is better for me to die than to live.'

11. Bereishis 10: 8-11

ח וְכוּשׁ, יָלַד אֶת-נִמְרֹד; הוּא הֵחָל, לִהְיוֹת גִּבּוֹר בָּאָרֶץ.

8 And Cush begot Nimrod; he began to be a mighty one in the earth.

ט הוּא-הָיָה גִבּוֹר-צִיד, לִפְנֵי יְהוָה; עַל-כֵּן, יֹאמַר, כְּנִמְרֹד גִּבּוֹר צִיד, לִפְנֵי יְהוָה.

9 He was a mighty hunter before the LORD; wherefore it is said: 'Like Nimrod a mighty hunter before the LORD.'

י וְתֹהִי רֵאשִׁית מַמְלַכְתּוֹ בָּבֶל, וְאַרְךָ וְאַכַּד וְכַלְנֶה, בָּאָרֶץ, שִׁנְעָר.

10 And the beginning of his kingdom was Babel, and Erech, and Accad, and Calneh, in the land of Shinar.

יא מִן-הָאָרֶץ הַהִוא, יָצָא אֲשׁוּר; וַיְבִן, אֶת-נִינְוָה, וְאֶת-רְחֹבַת עִיר, וְאֶת-כַּלַּח.

11 Out of that land went forth Asshur, and builded Nineveh, and Rehoboth-ir, and Calah,

12. Bereishis 9: 12-15

12 And God said: 'This is the token of

יב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, זֶאת אוֹת-
הַבְּרִית אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן בֵּינִי
וּבֵינֵיכֶם, וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה,
אֲשֶׁר אִתְּכֶם--לְדֹרֹת, עוֹלָם.

the covenant which I make between
Me and you and every living creature
that is with you, for perpetual
generations:

יג אֶת-קִשְׁתִּי, נָתַתִּי בָעָנָן;
וְהָיְתָה לְאוֹת בְּרִית, בֵּינִי וּבֵין
הָאָרֶץ.

13 I have set My bow in the cloud,
and it shall be for a token of a
covenant between Me and the earth.

יד וְהָיָה, בָּעָנָן עֶנָן עַל-
הָאָרֶץ, וְנִרְאָתָה הַקֶּשֶׁת,
בָּעָנָן.

14 And it shall come to pass, when I
bring clouds over the earth, and the
bow is seen in the cloud,

טו וְזָכַרְתִּי אֶת-בְּרִיתִי, אֲשֶׁר
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם, וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ
חַיָּה, בְּכָל-בָּשָׂר; וְלֹא-יְהִי
עוֹד הַמַּיִם לַמַּבּוּל, לְשַׁחֵת כָּל-
בָּשָׂר.

15 that I will remember My covenant,
which is between Me and you and
every living creature of all flesh; and
the waters shall no more become a
flood to destroy all flesh.